

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/105/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724201319
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5724201319.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, so sídlom Novomeského 4, 036 01 Martin, dieťa rodičov: matka B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XXX XX D. XXX, E. F., zastúpená právnu zástupkyňou: Mgr. Iveta Žerebáková, advokátka, so sídlom A. Bernoláka 1419/10, 034 01 Ružomberok a otec G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom I. J. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpený zástupcom: AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti výrokom III., IV., V., VI. rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17P/94/2024-392 zo dňa 12. februára 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI., v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky B. C., nar. XX.XX.XXXX.

Podľa výroku II. obidvaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Výrokom III. otcovi maloletého H. B., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť platiť výživné na maloletého A. vo výške 250,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky vopred, počnúc dňom 09.04.2024.

Výrokom IV. zameškané výživné za obdobie od 09.04.2024 do 31.01.2025 v celkovej výške 1.450,- Eur povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur splatných spolu s bežným výživným.

Podľa výroku V. upravil rozsah styku otca s maloletým prvé tri mesiace od právoplatnosti výroku rozsudku o úprave styku každý páry týždeň v kalendárnom roku od soboty od 9:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý nepáry týždeň v kalendárnom roku od stredy od 9:00 hod. do 18:00 hod. a od štvrtého mesiaca od právoplatnosti výroku rozsudku o úprave styku každý páry týždeň v kalendárnom roku od piatku od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a každý nepáry týždeň v kalendárnom roku v stredu od 9:00 hod. do 18:00 hod..

Výrokom VI. upravil styk otca s maloletým podľa osobitnej úpravy tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. počas Vianoc v nepáry kalendárnom roku od 23.12. od 9:00 hod. do 24.12. do 17:00 hod. a v páry kalendárnom roku od 24.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod., v páry kalendárnom roku od 31.1. od 9:00 hod. do 02.01. nasledujúceho nepáry roku do 17:00 hod. s tým, že počas osobitnej úpravy styku sa všeobecná úprava styku nerealizuje. Otec si dieťa prevezme v mieste

bydliska matky a po ukončení styku dieťa matke v mieste bydliska odovzdá. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť.

Výrokom VII. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na rozsah vykonaného dokazovania, vyjadrenia rodičov maloletého dieťaťa, kolízneho opatrovníka a za aplikácie ust. § 28 ods. 1, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti svojho rozsudku.

3. Otec dňa 20.03.2024 podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal úpravu styku s maloletým synom A.. Okresný súd rozhodol uznesením sp.zn. 18P/59/2024 zo dňa 15.04.2024 a súčasne uznesením sp.zn. 18P/59/2024 zo dňa 10.04.2024 začal konanie o úprave výkonu práv a povinností k maloletému dieťaťu z toho dôvodu, že doteraz nebolo o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému A. rozhodnuté a rodičia nie sú schopní sa ohľadne práv a povinností k maloletému dieťaťu dohodnúť. K osobnej starostlivosti o maloletého otec uviedol, že má záujem, aby sa mohol starať o maloletého syna od piatku do nedele, to znamená aj s prespávaním. Matka s týmto návrhom nesúhlasila a uviedla, že maloletý je štyrikrát do dňa dojčený a pokiaľ žili s otcom maloletého v spoločnej domácnosti, tak všetku starostlivosť vykonávala ona.

Vykonaným dokazovaním bolo zrejmé, že maloletý v čase rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností rodičov k nemu mal rok a osem mesiacov. Ďalej mal okresný súd za preukázané, a to predovšetkým z lekárskeho správy, že maloletý má oneskorený psychomotorický vývoj a z tohto dôvodu navštevuje neurológa, absolvuje fyzioterapie aj v domácom prostredí so súkromnou fyzioterapeutkou, absolvuje baby plávanie. Väčšinu týchto aktivít, vzhľadom k tomu, že matka je na materskej dovolenke, absolvuje s maloletým matka. S ohľadom k týmto skutočnostiam okresný súd bol toho názoru, že po zohľadnení veku a zdravotného stavu maloletého v jeho najlepšom záujme je zveriť ho do osobnej starostlivosti matky. Pokiaľ rodičia neboli na rodičovských právach obmedzení, tak právo zastupovať a spravovať majetok majú obaja rodičia.

K úprave styku otca s maloletým okresný súd poukázal na najlepší záujem dieťaťa, ktorým je, aby bolo vychovávané obidvoma rodičmi, aby malo s nimi pravidelný osobný kontakt a rovnako je právom rodičov starať sa o dieťa a podieľať sa na jeho výchove. Vzdialenosť miesta bydliska obidvoch rodičov nemôže byť za štandardných okolností na ťarchu iba jednému z rodičov a nesmie byť dôvodom porušenia práva dieťaťa na styk s obidvoma rodičmi zaručeného Dohovorom a Listinou a súčasne porušením práva jedného z rodičov na styk s dieťaťom podľa Čl. 32 ods. 2 Listiny. Ak je rozhodnutím súdu dieťa zverené do starostlivosti jedného z rodičov, tak malo by byť umožnené, aby sa druhý rodič stýkal s dieťaťom v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti, čo najviac naplnený.

4. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že otec má enormný záujem stretávať sa s maloletým v širšom rozsahu, než ako bolo stanovené neodkladným opatrením a má záujem, aby maloletý mohol u neho prespávať, t.j. aby bol upravený styk od piatku do nedele. Uvedené vyplynulo aj zo správy ÚPSVaR Ružomberok, referát poradensko-

psychologických služieb, keď bol to práve otec, ktorý matke navrhol uzavrieť dohodu o úprave práv a povinností k maloletému. Matka na dohodu nepristúpila. Rovnako zo správy ÚPSVaR Martin, referát poradensko-psychologických služieb vyplynulo, že otec maloletého vyjadroval aktívny záujem o spoluprácu, predostieral rôzne návrhy a riešenia, ktoré by boli v súlade s celkovým stravovacím, spánkovým, liečebným a rehabilitačným režimom maloletého, bol ochotný zúčastňovať sa aj na odborných vyšetreniach, rehabilitáciách a aj baby plávaní spoločne s matkou maloletého, avšak matka návrhy otca neakceptovala, odmietala ich s odvolaním sa na vek a dojčenie syna. K tejto argumentácii matky okresný súd uviedol, že sa plne stotožňuje s názorom odvolacieho súdu vyslovenom v uznesení sp.zn. 14CoP/130/2024, ktorý rozhodol o odvolaní voči rozhodnutiu o neodkladnom opatrení, keď tento odvolací súd vo vzťahu k matkou zvýrazňovanej potrebe dodržiavania denného režimu maloletého uviedol, že režim dieťaťa sa v útlom veku neustále mení a jeho požiadavky na denné rituály prinášajú aj časovú zmenu tohto režimu. Odvolací súd, rovnako aj okresný súd pri tomto rozhodovaní citlivo vnímal a zohľadňoval dojčenie maloletého a uviedol, že nespochybňuje dôležitosť dojčenia maloletého dieťaťa a jeho pozitívny prínos, na druhej strane vzhľadom na vek maloletého, ako aj vyjadrenie matky sa jedná len už o doplnok k jeho stravovaniu, zvyk maloletého byť dojčený po príkrme.

Okresný súd mal za to, že vždy je potrebné mať na zreteli najlepší záujem maloletého dieťaťa. Rozhodne dojčenie prináša so sebou výrazné zdravotné benefity, avšak zabezpečenie práva dieťaťa na kontakt s druhým rodičom, a tiež zabezpečenie práva rodiča na stretávanie sa a podieľanie sa na výchove svojho

dieťaťa je nemenej dôležité. Budovanie vzťahu rodič – dieťa od útleho veku je podľa názoru okresného súdu nesmierne dôležité a predstavuje základ pri budovaní vzájomných citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom do budúcnosti. Vzhľadom k najlepšiemu záujmu dieťaťa za stavu, keď dohoda rodičov nebola možná a matka nebola ochotná pristúpiť na akýkoľvek kompromis navrhovaný otcom, bol okresný súd nútený upraviť styk otca s maloletým. Okresný súd veľmi citlivo zvažoval matkou uvádzanú otázku dojčenia maloletého a práve z dôvodu, aby maloleté dieťa nebolo vystavené zvýšenému stresu, upravil styk otca s maloletým tak, že prvé tri mesiace od právoplatnosti výroku rozsudku o úprave styku otec sa bude stretávať s maloletým každý párny týždeň od soboty od 09:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od stredy od 09:00 hod. do 18:00 hod. a od štvrtého mesiaca od právoplatnosti výroku rozsudku o úprave styku otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý párny týždeň od piatku od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod. a v nepárny týždeň od stredy od 09:00 hod. do 18:00 hod.. Okresný súd bol názoru, že takýto postupný „nábeh“ na prespávanie maloletého v domácnosti otca tak, že zo začiatku bude prespávať u otca len jednu noc, kde bude daná aj možnosť prípravy materského mlieka pre maloletého vopred s tým, že následne bude v domácnosti otca toto materské mlieko podané a keď maloletý privykne, tak bude možné nabehnúť po štyroch mesiacoch na prespávanie maloletého v domácnosti otca na dve noci. Podľa súdu prvej inštancie takýto postupný prechod nebude pre dieťa výrazne stresujúci a súčasne zabezpečí právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov a pravidelný osobný styk s obidvoma rodičmi. Bolo potrebné, aby súd rozhodnutím, aj napriek nízkemu veku dieťaťa 20 mesiacov, naplnil čo najviac postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti. Styk otca s dieťaťom je legitímnym záujmom tak rodiča, ako aj maloletého dieťaťa.

Z dôvodu intenzívneho rodičovského konfliktu, ktorý sa nepodarilo odstrániť ani párovou terapiou, okresný súd, aby predišiel ďalším konfliktným situáciám, vyriešil súdnym rozhodnutím aj osobitnú úpravu styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. v nepárnom kalendárnom roku od 23.12. od 09:00 hod. do 24.12. do 17:00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 24.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod., v párnom kalendárnom roku od 31.01. od 09:00 hod. do 02.01. nasledujúceho nepárneho roku do 17:00 hod., pričom takto upravená osobitná úprava styku počas Vianoc zabezpečí práve na Štedrý deň, že obidvaja rodičia budú mať možnosť aspoň čiastočne ho tráviť so svojim dieťaťom v každom roku každý z rodičov. Jeden rok nepárny na Štedrý deň bude otec s dieťaťom do 17:00 hod. a od 17:00 hod. matka a v ďalšom roku naopak, teda u každého z rodičov dieťa môže zažiť čaro štedrého večera každý rok.

5. K určeniu výživného okresný súd ako podstatné riešil odôvodnené potreby dieťaťa a schopnosti a možnosti povinného rodiča, otca maloletého dieťaťa. Vo vzťahu k maloletému mal za to, že okrem bežných výdavkov v súvislosti so zdravotným stavom maloletého, ktorý má oneskorený psychomotorický vývin a je s ním potrebné navštevovať rôzne zdravotnícke zariadenia, absolvovať rôzne aktivity na zlepšenie zdravotného stavu, s týmto vznikajú náklady jednak na baby plávanie, kde jednorazový vstup je 6 Eur, súčasne matke vznikajú náklady na dopravu. Matka zabezpečila maloletému fyzioterapeutku, ktorá dochádza vykonávať fyzioterapiu do domácnosti matky, s čím sú spojené zvýšené náklady, tiež matka maloletému sporí mesačne 20 Eur.

Okresný súd skúmal okolnosti na strane obidvoch rodičov, pretože vyživovaciu povinnosť majú obidvaja rodičia. Na strane matky jediným príjmom je rodičovský príspevok a prídavky na dieťa v celkovej výške 533,30 Eur + 100 Eur, ktorými prispieva otec na výživné na maloletého. Matka býva u svojej matky, prispieva na bývanie sumou 100,- Eur a platí internet 9,90 Eur. Matka má v osobnom vlastníctve byt v B., ktorý prenajíma, pretože by nevedela z rodičovského príspevku splácať hypotéku.

Otec deklaroval potvrdenie zo spoločnosti ENVIPO s.r.o. príjem 696,- Eur v roku 2024. Okresný súd pri majetkovej situácii otca nezohľadňoval len jeho príjmy ako zamestnanca tejto spoločnosti, ale aj to, že v nej má podiel, pretože je tam spoločníkom, zobral do úvahy vlastníctvo k nehnuteľnostiam, keď je vlastníkom dvoch bytov a dvoch garáží a rodinného domu, ktorý obýva. Okresný súd poukázal na majetkové pomery otca, ktorý má zabezpečené vlastné bývanie, má podiel v spoločnosti, vlastní okrem rodinného domu dva byty a dve garáže, tým jeho životná úroveň je neporovnateľne vyššia, ako životná úroveň matky. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, a preto z týchto majetkových pomerov otca okresný súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti so zohľadnením, že dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky. Pravidelnými výdavkami otca sú plyn v rodinnom dome 60,- Eur mesačne, vodné-stočné v rodinnom dome 143,29,- Eur za tri mesiace. S ostatnými nehnuteľnosťami žiadne náklady nemá, pretože náklady pokrývajú osoby, ktoré tieto nehnuteľnosti užívajú. Za tejto dôkaznej situácie súd prvej inštancie bol názoru, že výživné vo výške 250,- Eur mesačne je v možnostiach a schopnostiach otca platiť so splatnosťou 15-ty deň v mesiaci k rukám matky vopred, a to počnúc dňom 09.04.2024.

Zameškané výživné za obdobie od 09.04.2024, teda obdobie ako žiadala matka do 31.01.2025, pretože v čase rozhodnutia súdu bolo splatné výživné za mesiac január 2025, okresný súd vyčíslil sumou 1.460,- Eur. Otec platil výživné vo výške 100,- Eur mesačne. Pri určenom výživnom 250,- Eur vznikol každý mesiac dlh na výživnom 150,- Eur. Za mesiac apríl 2024 alikvotná časť predstavovala sumu 110,- Eur, pretože pri dlhu 150,- Eur mesačne pripadal dlh na jeden deň mesiaca apríl 5,- Eur a potom za 22 dní mesiaca prislúcha suma 110,- Eur. Za nasledujúce mesiace máj 2024 až január 2025 vznikol dlh na výživnom 1.350,- Eur (9 mesiacov x 150,- Eur mesačne). Dlhé výživné okresný súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur splatných spolu s bežným výživným.

6. O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu za aplikácie ust. § 52 CMP.

7. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka do výrokov III., IV., V., VI.. Mala za to, že postoj okresného súdu je v príkrom rozpore so závermi súdov v neodkladnom opatrení. Matka sa spravovala výrokom súdu, a preto záver, že matka návrhy otca odmietala s odvolaním sa na vek dieťaťa, ako je zo strany okresného súdu vyhodnotený, je nesprávny. Matka uviedla, že je poberateľkou rodičovského príspevku, ktorý jej bol určený z dôvodu celodennej opateru o syna a vzhľadom na prirodzený vek dieťaťa a dojčenie dieťaťa, ktoré sú základnými biologickými potrebami dieťaťa, uvedené nemožno zo strany súdu vyhodnotiť v neprospech matky. Nie je možné na ujmu dieťaťa a matky, aby po vyhlásení rozsudku vo veci samej odstavovala materské mlieko, t.j. užívala lieky na stratu mlieka z dôvodu pobytu dieťaťa u otca cez noc. Podľa matky, okresný súd nesprávne vykonal dokazovanie, na základe skutkových zistení dospel k nesprávnym právnym záverom v otázke nocovania dieťaťa u otca. Okresný súd považoval dojčenie za nadbytočné a jednoducho dieťa má byť u otca aj cez noc, bez ohľadu na to, že je dieťa dojčené. Nezobral do úvahy biologickú potrebu syna ani zdravotný stav matky. Maloletý syn sa niekoľkokrát v noci budí, matka ho v noci dojčí a je nepredstaviteľné, aby bol od tohto režimu odstrihnutý razom na základe súdneho rozhodnutia. Nie je vhodné, aby dieťa nocovalo u otca už na jednu noc a po štyroch mesiacoch na dve noci. Otec na jednej strane prezentuje, že má záujem na stretávaní sa so synom, avšak na vyšetreniach syna nebol, pričom bol informovaný, čo nebolo vzaté do úvahy, s poukazom na jednotlivé dátumy vyšetrenia maloletého u lekára. Po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14CoP/130/2024 zo dňa 17.07.2024 otec nevyužíval v plnom rozsahu stretávanie sa so synom, a preto nie je v záujme dieťaťa, aby otec mal rozšírený styk so synom cez noc a poukázala na jednotlivé termíny neuskutočnenia sa stretávania otca s maloletým. Matka na stretnutí odovzdáva aj materské mlieko, avšak má podozrenie, že otec ho maloletému nedáva. Nesúhlasila s výrokom o rozsahu stretávania sa otca s maloletým synom, pretože je vhodný tak, ako ho určil Okresný súd Martin v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline o neodkladnom opatrení, a to bez prenocovania. Podľa matky, okresný súd nezobral do úvahy záujem maloletého dieťaťa s poukazom na jeho biologické potreby a zdravotné dôvody matky maloletého dieťaťa. Nie je možné, aby matka otcovi odsala také množstvo mlieka a materské mlieko počas noci nie je možné nahradiť inou stravou. Nie je dôvod, aby otec dával synovi umelé mlieko, keď matka má materské mlieko a syn je na dojčenie zvyknutý, pričom odstavenie syna od dojčenia nie je v jeho záujme. Súčasne poukázala na situáciu stretávania sa syna s otcom dňa 05.03.2025, keď otec bol voči matke agresívny, vulgárne jej nadával. Ohľadom nevhodnej komunikácie otca voči nej ako matke navrhla aj párové sedenia v Ružomberku, s čím otec nesúhlasil. Súčasne dala do pozornosti, že kolízny opatrovník v Martine s matkou maloletého dieťaťa absolútne nekomunikuje. Ak na jednej strane kolízny opatrovník tvrdí, že dojčenie je pre dieťa prospešné, nie je možné následne zastávať názor, že syn má zostať pri otcovi cez noc bez dojčenia. Považovala rozsudok okresného súdu v časti stretávania sa otca s maloletým cez noc za nepresvedčivý, nepreskúmateľný. Okresný súd sa nezaoberal, v čom je najlepší záujem dieťaťa ohľadom prenocovania, nevysporiadal sa na základe akých skutkových zistení, či dôkazov mal za to, že je v záujme maloletého rozšíriť styk s otcom na noc. Matka si je vedomá toho, že pre maloletého je potrebné rozvíjanie vzťahov s otcom, a preto nebránila v stretávaní sa otca so synom. Maloletý je fixovaný na matku a dlhšie časové odlúčenie od matky nie je v záujme maloletého dieťaťa.

8. Matka maloletého nesúhlasila ani s výrokom III. o určenom výživnom, ktoré nie je primerané vzhľadom na príjmy otca a potreby maloletého dieťaťa. Poukázala na platenie výživného zo strany otca maloletého s tým, že zameškané výživné od 09.04.2024 do 31.01.2025 je splatné, a preto je oprávnená podať návrh na vykonanie exekúcie na zameškané výživné i na bežné výživné na mesiac 02/2025 a 3/2025. Otec maloletého dieťaťa nerešpektuje predbežnú vykonateľnosť rozsudku ohľadom platenia výživného. Mala za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné 300,- Eur mesačne. Otec maloletého

má nehnuteľnosti, vlastní dva byty, dve garáže, rodinný dom, má podiel v spoločnosti, pretože je spoločníkom vo firme ENVIPO s.r.o., má osobné motorové vozidlo značky Mercedes a osobné motorové vozidlo značky KIA. Otec deklaroval príjem na základe pracovnej zmluvy 866,- Eur brutto, pričom na profesii v Žilinskom kraji sú ponuky práce za lepších mzdových podmienok, ako napríklad manažér predajne za sumu 1.750,- Eur brutto mesačne, krupier 1.600,- Eur za mesiac. Predloženú pracovnú zmluvu zo strany otca považovala matka maloletého za formalistický dôkaz, s cieľom mať nízke výživné. Otec má príjem z prenájmu mesačne cca 560,- Eur. Nie je možné, aby otec dieťaťa prenajímал rodinnému príslušníkovi byt bezplatne, pretože ak by ho prenajal tretej osobe, mal by väčší príjem, čím sa otec bezdôvodne vzdal príjmu. Poukázala na metodiku MS SR o tabuľkovom výživnom. Otec dieťaťa po rozhodnutí okresného súdu prestal nosiť synovi ovocie, oproti tomu, čo prezentoval, že pravidelne nad rámec 100,- Eur mesačne nosí synovi ovocie. Nenosi maloletému žiadne oblečenie, hračky, drogériu, neprispieva na vitamíny ani na lieky. Navrhla rozsudok okresného súdu vo výživnom zmeniť tak, že otec je povinný prispievať výživným 300,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 09.04.2024 a zameškané výživné je povinný zaplatiť do 30-tich dní od právoplatnosti rozsudku a rozsah stretávania sa otca s maloletým bude bez prenocovania, ako aj osobitná úprava počas vianočných sviatkov.

9. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky v podaní zo dňa 07.04.2025 uviedol, že navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť. Matke bolo poskytnuté sociálne poradenstvo na ÚPSVaR Martin osobne dňa 05.04.2024 a úrad iniciatívne písomne požiadal o súčinnosť aj ÚPSVaR Ružomberok dňa 28.10.2024, následne 14.03.2025 pri poskytovaní sociálneho poradenstva matke v mieste jej súčasného bydliska.

10. K odvolaniu matky sa vyjadril otec v podaní zo dňa 08.04.2025. Žiadal vnímanie komplexu celej situácie a poukázal na to, že 10.03.2024 matka maloletého odišla zo spoločnej domácnosti a zobrala aj maloleté dieťa. Poukázal na nevhodné správanie matky. Mal za to, že z jej strany sú neustále klamstvá, pričom jemu, ako otcovi, ide o ochranu maloletého syna. Nič vo vzťahu k rozšíreniu styku sa nezmenilo a správanie matky sa len vyhocuje do extrémov. Zámerne sa snaží zamedzovať styku a rozvoju vzťahovej väzby s otcom. Dojčenie takmer 2-ročného syna, ktorý už je plnohodnotnú stravu a rozmanitú výživu, nadraduje na hlavnú a jedínú prioritu v tomto partnerskom spore, aj keď toho času je to už len doplnok. Materské mlieko je možné odstrieľať, a preto nie je dôvod kvôli dvom nociam v mesiaci na odstavovanie matky od dojčenia. Stretávanie otca so synom aj cez noc nemôže byť dojčením podmienené, ak syn bude mať dva roky. Na druhej strane otec nespochybňuje v žiadnom prípade materské mlieko a jeho dôležitosť z hľadiska kvality a potreby dieťaťa. Hoci maloletý nie je zverený otcovi, naďalej zostáva rodičom a má právo podieľať sa na výchove, starať sa o neho, budovať s ním väzby. Záujmom dieťaťa je budovanie vzťahu s oboma rodičmi, v tomto prípade s otcom. Maloletý bude mať dva roky 05.06.2025 a styk otca s maloletým matka maloletého stavia oproti tomu, že syn je dojčený 4-krát cez deň a 3 až 4-krát v noci. V jednotlivosti poukázal na podľa neho klamstvá matky. Doložil lekárske správy a poukázal na situáciu po rozhodnutí rozsudkom okresného súdu, keď matka v dňoch 05.03., 14.03., 15.03., 16.03.2025 nedala dieťa otcovi s odôvodnením, že je chorý a 18.03. a 19.03.2025 s odôvodnením, že maloletý je po chorobe. Matka na prvé miesto dáva dojčenie 2-ročného dieťaťa. Otec dieťaťa však apeluje na dôkazy. Od 07/2024 po rozsudku krajského súdu mal otec maloleté dieťa u seba v sobotu od 12:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že dieťa nie je závislé na materskom mlieku, pričom nie je možné, aby bol dojčený 4-krát cez deň, ak dieťa má normálnu stravu. Otec čestne vyhlásil a vie to potvrdiť svedkami – B. B., B. B., D. B., A. B., že maloletý vypil od soboty 12:00 hod. do nedele 18:00 hod. 110 ml materského mlieka s tým, že v noci zaspal od 21:00 hod. a zobudil sa o 07:00 hod. bez akéhokoľvek jedenia, bez zobudenia. Otec mal pripravené aj záložné materské mlieko od dojčiacej matky, sestrinej kamarátky p. B. K., ktoré nebolo treba použiť.

11. K výživnému určenému okresným súdom uviedol, že bol zaviazaný platením výživného 250,- Eur mesačne, pričom pôvodný návrh otca bol 180,- Eur mesačne, vzhľadom k veku dieťaťa, ktoré nenavštevuje žiadne zariadenia, krúžky a navyše nebolo vzaté do úvahy, že otec má zvýšené náklady na dopravu, pretože po dieťa stále chodí k matke. Otec je z B., matka býva momentálne v D. aj napriek tomu, že má v novostavbe byt v B.. Otec niekoľkokrát navrhol, aby sa tam matka nasťahovala a bol so synom častejšie. Túto tému zamietla s odôvodnením, že tam má nájomcov. Otec apeloval na súd, pretože maloletého A. zo spoločnej domácnosti zobrala matka, bez jeho vedomia mu zmenila trvalý pobyt, lekárov, aby jednu cestu zabezpečoval otec a jednu cestu zabezpečovala matka, ak obaja rodičia by sa mali rovnako podieľať na styku, aby to bolo spravodlivé. Otec poukázal na situáciu cestou do F.. Uviedol, že spláca dlhy po bývalej partnerke B. C. vo veci bytu v B., ktorý jej doplatil a kompletne

zrekonštruoval a zariadil. Závazky na jeho strane predstavujú hypotekárny úver, jeho zostatok 248.382,- Eur, účelový úver pre podnikateľov 75.992,- Eur, auto úver v hodnote 40.000,- Eur. Majetkové pomery otca sa výrazne zmenšili k horšiemu, keď opustil vysokopostavenú pozíciu manažéra v Orange 01/2022 a po tomto dátume začal podnikat' a snaží sa v podnikateľskom prostredí presadiť, čo nie je vôbec jednoduché. Poukázal na výsledok z hospodárenia za rok 2024 – Finstat. Záverom odvolania žiadal pre zabezpečenie budúcnosti svojho dieťaťa a potrebného styku s matkou dieťaťa - bývalej partnerke povinnú ambulantnú formu psychologickú starostlivosť s vedomím zlepšenia ich vzťahu a zlepšenia starostlivosť o maloletého syna a žiadal správoplatniť rozsudok Okresného súdu v Martine s tým, že od vyhlásenia tohto rozsudku už prešiel čas a začala platiť verzia stretávania sa otca s maloletým párný týždeň od piatka 18:00 hod. do nedele 18.00 hod. a nepárný týždeň od 09:00 hod. do 18:00 hod. v stredu ako aj čiastočnú spravodlivosť aspoň vo veci preberania dieťaťa z rúk matky, a to otcom a po dieťa si príde matka, ktoré preberie z rúk otca, pretože doteraz stále chodí len otec, ktorý znáša všetky náklady a čas, naproti tomu matka má pri dome vlakovú stanicu a tak môže prísť aj vlakom do J.. Žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť.

12. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka v podaní zo dňa 23.04.2025. Nesúhlasila s vyjadrením otca, ktoré je podľa nej založené na domnienkach, priamom tlaku otca na matku dieťaťa. Bola nútená opustiť spoločnú domácnosť pre správanie otca a dieťa sa v domácnosti matky zastabilizovalo, je spokojné a v bezpečnom prostredí. Matka nerobí žiadne ataky pomsty a musela si zabezpečiť bývanie pre seba. Ataky otca na jej osobu bola nútená riešiť cez políciu. Otec dieťaťa zastrašuje matku nevhodnými SMS správami, aby vyhľadala odbornú pomoc. Postoj otca k rodine matky bol nátlakový, o čom svedčí čestné vyhlásenie p. B. L. zo dňa 31.05.2024. Matka rozporovala čestné vyhlásenie predložené otcom p. M., pretože sa nejedná o hodnoverné čestné vyhlásenie, ak nebola svedkom, ako matka dojčí svojho maloletého a rovnako rozporovala aj čestné vyhlásenie sestry D. B., pretože nemôže byť pravdivé. Matka maloletého na styk s otcom riadne pripraví a o tom, kedy je chorý, vždy je otec maloletého oboznámený a matka mu poskytne náhradné termíny, ktoré však otec maloletého nevyužil. Matka nijako nebráni otcovi v stretávaní sa s maloletým, avšak dáva do pozornosti to, že denný režim dieťaťa otec nerešpektuje. Od 10.03.2024 s maloletým nežijú v spoločnej domácnosti s otcom. Dojčenie nie je možné brať len ako doplnok aj napriek tomu, že syn prijíma aj inú stravu okrem materského mlieka. Kvôli zhoršeniu zdravotného stavu bol syn hospitalizovaný v nemocnici v Ružomberku dňa 05.03.2025. Otec bol o celom priebehu choroby syna informovaný, ako aj o tom, že je hospitalizovaný v nemocnici, avšak za synom neprišiel. Dňa 31.03.2025 bola matka s otcom maloletého na sedení na kuratele v Ružomberku, kde predložila všetky lekárske správy B. M.. Podľa matky otec podsúva súdu klamlivé informácie. Matka je na rodičovskom príspevku a nemá vo vlastníctve motorové vozidlo, a preto nie je možné, aby bývalému partnerovi, resp. otcovi maloletého syna vozidla do J.. Finančne nie je možné, aby bývala v B., ak jej príjem je len rodičovský príspevok a rodinné prídavky celkom v sume 542,30 Eur. Naproti tomu otec maloletého vlastní niekoľko nehnuteľností, tieto môže predať, kúpiť si byt v F., keď mu cestovanie za maloletým robí problém. Otec maloletého nerešpektuje predbežnú vykonateľnosť rozsudku o výživnom, je v omeškaní s platením bežného výživného a pokiaľ nedodrží lehotu splatnosti, splatné sa stalo zameškané výživné v sume 1.450,- Eur. Nemožno sa stotožniť s tvrdením otca, že je povinnosťou matky podrobiť sa povinnej ambulantnej liečbe v psychologickú starostlivosť a takýto návrh otca je nedôvodný, pretože matka je zdravá, o čom svedčí potvrdenie lekára a nie je možné, aby otec maloletého dieťaťa znevažoval rolu matky a spochybňoval jej zdravotný stav na základe fabulácií. Je správne rozhodnuté, aby otec maloletého preberal a odovzdával v mieste bydliska matky, ktorá nemá osobný automobil a otec má motorové vozidlo, preto v tomto smere podľa matky okresný súd správne rozhodol. Zotrvála na svojom odvolacom návrhu.

13. Otec maloletého k stanovisku kolízneho opatrovníka uviedol, že s ním súhlasí.

14. Matka maloletého dieťaťa k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že s ním nesúhlasí a trvá na svojich podaniach.

15. Matka v podaní zo dňa 07.05.2025 uviedla, že správa kolízneho opatrovníka sa javí ako neobjektívna. Dieťa je právoplatne zverené do osobnej starostlivosť matky. Zotrvála na svojich doterajších podaniach.

16. Otec vo vyjadrení zo dňa 13.05.2025 zotrval na potvrdení rozsudku okresného súdu.

17. K vyjadreniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 19.05.2025. Dôrazne odmietol tvrdenia matky, že sa s matkou nekomunikovalo. Dňa 23.09.2024 bola matka telefonicky kontaktovaná zo strany kolízneho opatrovníka ohľadom stretnutia na ÚPSVaR Martin za účelom možnej rodičovskej dohody, čo vyvracia tvrdenia matky, že kolízny opatrovník od 03/2024 a celý rok 2024 s matkou nekomunikoval. Kolízny opatrovník odoslal dňa 28.10.2024 na ÚPSVaR Ružomberok žiadosť o prešetrenie pomerov k maloletému dieťaťu, čo vyvracia opätovne tvrdenie matky, že kolízny opatrovník s matkou nekomunikoval a vylučuje tvrdenie, že ÚPSVaR Ružomberok nemal vedomosť o konaní na Okresnom súde Martin. Kolízny opatrovník v roku 2024 opakovane zisťoval pomery u matky aj prostredníctvom ÚPSVaR Ružomberok, preto ide o nepodložené tvrdenia matky, že kolízny opatrovník s matkou nekomunikoval. Nie je pravdou ani tvrdenie matky, že ÚPSVaR Martin neinformoval ÚPSVaR Ružomberok o výsledku konania na Okresnom súde Martin, pretože dňa 25.02.2025 bol rozsudok Okresného súdu Martin doručený zo strany súdu kolíznemu opatrovníkovi ÚPSVaR Martin a tento dňom 28.02.2025 postúpil rozsudok na ÚPSVaR Ružomberok.

18. K vyjadreniu otca zo dňa 13.05.2025 a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zo dňa 19.05.2025 zaslala matka vyjadrenie v podaní zo dňa 02.06.2025. Zotrvála na odvolacích dôvodoch a doterajších vyjadreniach, pretože nebolo rozhodnuté v záujme maloletého dieťaťa, vzhľadom na jeho útlý vek, ako aj, že ÚPSVaR Martin nekomunikoval s matkou a komunikácia matky bola zo strany kurately v Ružomberku.

19. Kolízny opatrovník v podaní zo dňa 06.06.2025 zaslal na vedomie písomné podanie otca maloletého dieťaťa.

20. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

21. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou na to oprávnenou, a to matkou maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, posúdil rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI., v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI., v spojení so závislým výrokom VII. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/105/2025-616 zo dňa 03.07.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.07.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

23. Na základe odvolania podaného matkou maloletého dieťaťa prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne sa predmetom odvolacieho konania stal rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., V., VI., ktorými bolo rozhodnuté o povinnosti otca maloletého dieťaťa platiť výživné na maloletého A. vo výške 250,- Eur a zameškané výživné za obdobie od 09.04.2024 do 31.01.2025 v celkovej výške 1.450,- Eur, ktoré otcovi povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným, s úpravou styku otca s maloletým a osobitnou úpravou styku otca s maloletým počas Vianoc, s podmienkami realizácie styku tak, že otec si dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku dieťa matke v mieste bydliska odovzdá.

Podstatou odvolania matky maloletého dieťaťa bolo namietanie, že rozsudok okresného súdu je nepresvedčivý, nepreskúmateľný v časti stretávania sa otca s maloletým synom cez noc, ak nebol zohľadnený oprávnený záujem maloletého dieťaťa s poukazom na jeho biologické potreby a zdravotné dôvody matky maloletého dieťaťa, pretože počas noci je maloletý syn výhradne dojčený, t.j., že okresný súd sa nezaoberal, čo je najlepší záujem dieťaťa ohľadom prenocovania, nevysporiadal sa s tým, na základe akých skutkových zistení či dôkazov mal za to, že je v jeho záujme rozšíriť styk na noc. Okresným súdom určené výživné otcovi na maloletého v sume 250,- Eur mesačne nezodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam, ak okresný súd mal vychádzať z princípu potenciality príjmu, ako aj, že

vzhľadom k majetkovým pomerom na strane otca je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletého sumou 300,- Eur mesačne.

24. K posúdeniu odvolacích dôvodov matky maloletého dieťaťa a k prejednaní veci bez nariadenia pojednávania krajský súd uvádza, že ak v odvolacom konaní pri vzájomnom doručovaní podaní, rodičmi maloletého dieťaťa a kolíznym opatrovníkom boli dokladané listiny (postup podľa § 373 ods. 3, § 374 ods. 1, 2 CSP), tak k uvedenému nebolo potrebné nariadiť pojednávanie na odvolacom súde, pretože postačovalo preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie. Navyše účastníci konania, predovšetkým matka maloletého dieťaťa ako odvolateľka, ani nevzniesla žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, sp.zn. 3Cdo/51/2011, sp.zn. 3Cdo/186/2012, sp.zn. 7Cdo/56/2011). Inými slovami vyjadrené nebolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie, ak neboli zistené dôvody na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania a súčasne krajský súd nezistil dôvod odchyliť sa od zistení a záverov prijatých napadnutým rozsudkom okresného súdu v odôvodnení k dotknutým výrokovým častiam, ak vec rozhodol s dôrazom na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Prioritne krajský súd poukazuje na to, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu a zo skutkového stavu veci zisteného okresným súdom vychádzal aj odvolací súd. Skutočný stav vecí tak, ako ho zistil prvoinštančný súd, považoval za dostačujúci pre svoje rozhodnutie. Na základe odvolacích dôvodov matky maloletého dieťaťa neboli zistené dôvody k tomu, aby sa krajský súd odchytil od vecne správnych zistení konštatovaných súdom prvej inštancie. Odvolacie dôvody matky maloletého dieťaťa, vyhodnotených krajským súdom ako nedôvodné na základe nižšie uvedených zhodnotení a záverov, nezmenili pohľad na správnosť rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokových častiach.

25. Po oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu v napadnutých výrokových častiach a k nim viažucemu sa odôvodneniu krajský súd uvádza, že mal spôsobilý predmet posudzovania, a to rozsudok okresného súdu, ktorý mal zákonné náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ako vyhodnotil skutkové tvrdenia, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné pre posúdenie rozsahu styku otca s maloletým, za stavu, že dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky (výrok I. rozsudku okresného súdu nenapadnutého odvolaním), uviedol skutočnosti, za ktorých určil vyživovaciu povinnosť otcovi maloletého dieťaťa a ním skonštatovaný skutkový stav následne aj správnym spôsobom právne vyhodnotil. Ak odôvodnenie rozsudku okresného súdu viažuce sa k napadnutým výrokovým častiam zodpovedá ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, tak odvolací dôvod matky maloletého dieťaťa o nepresvedčivosti a nepreskúmateľnosti rozsudku okresného súdu v časti stretávania sa otca s maloletým synom cez noc nebol vyhodnotený ako relevantný (výroky V., VI.).

26. Nie je možné akceptovať námietku matky maloletého, že pri úprave rozsahu styku otca s maloletým synom, ktorý bol rozšírený aj cez noc, nebol podľa matky akceptovaný najlepší záujem maloletého, ak podľa nej nie je možné, aby dieťa bolo bez materského mlieka cez noc, čo nie je v súlade s biologickými potrebami dieťaťa ani so zdravotnými dôvodmi matky maloletého dieťaťa, ak na takto upravený rozsah styku napadnutým rozsudkom nie je možné ani z fyziologického hľadiska zabezpečiť z jej strany potrebné množstvo materského mlieka (odstredňovanie materského mlieka matkou).

27. Krajský súd k uvedenému odvolaciemu dôvodu matky maloletého v podrobnostiach poukazuje na závery rozsudku okresného súdu uvedené v odseku 32. odôvodnenia, s ktorými sa za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na tieto závery odkazuje. Okresný súd sa podrobne pri úprave styku otca s maloletým dieťaťom aj s prespávaním zaoberal primárne pomermi na strane maloletého dieťaťa, zdôraznil požiadavku jeho najlepšieho záujmu, ako aj pomermi na strane matky a otca za stavu, keď maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky. Okresný súd riadne zdôvodnil najlepší záujem maloletého dieťaťa, akceptoval zdravotné benefity dojčenia maloletého, za súčasného rešpektovania práva maloletého dieťaťa na kontakt s druhým rodičom, a to otcom maloletého a budovanie vzťahu maloletého dieťaťa k rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, od útleho veku, čo je aj podľa názoru krajského súdu dôležité. Nie je namieste odvolací dôvod matky maloletého dieťaťa, ktorá mala za to, že okresný súd pri rozhodovaní o úprave styku maloletého s otcom aj cez noc nezobral do úvahy jeho najlepší záujem, stabilitu, bezpečie, požiadavku zdravého vývinu maloletého a dôležitosť jeho dojčenia, pretože okresný súd zodpovedne,

citlivo zvažoval práve matkou uvádzanú otázku dojčenia maloletého, čo sa premietlo aj do výrokov V., VI. rozsahu úpravy styku otca s maloletým. Okresný súd s rešpektom k zdravotnému stavu maloletého, matky maloletého, jeho dojčenia matkou, vyjadril postupnosť stretávania sa otca s maloletým aj s prespaním prvých tri mesiace na jednu noc a od štvrtého mesiaca na dve noci. K správnosti rozhodnutia okresného súdu krajský súd upriamuje pozornosť aj na vek maloletého dieťaťa, ktorý toho času má dva roky a materské mlieko už nie je výlučne jeho jedinou stravou, ak aj výsledky dokazovania, a to zdravotná dokumentácia maloletého potvrdili, že maloletý má už zaradené príkrmy.

28. Podľa názoru krajského súdu, ktorý je v zhode s názorom okresného súdu, je v záujme maloletého, aby sa prehĺboval vzťah s otcom, k čomu nepochybne slúži okresným súdom upravený rozsah styku. Práve ním sa umožní rozvíjanie vzájomnej citovej väzby medzi otcom a maloletým, čo rozhodne je v najlepšom záujme maloletého. Pre výchovu a vývoj maloletého svoju úlohu okrem matky, ako preferenčného rodiča, zohráva aj druhý rodič – otec a túto jeho úlohu nemožno minimalizovať tým, že jeho styk s maloletým bude zúžený, ale naopak, ako to uskutočnil aj okresný súd, bol upravený primerane s postupným rozširovaním, t.j. aj s prespaním cez noc, ktoré prespanie je postupné, čo rešpektuje aj vek maloletého, jeho odlúčenie od matky, jeho dojčenie matkou. Nepochybne k správnosti rozhodnutia okresného súdu o úprave styku otca s maloletým pristupuje aj skutočnosť, že kolízny opatrovník, ktorý vo veci starostlivosti súdu o maloletého ho zastupuje, súhlasil s rozsudkom okresného súdu o úprave styku otca s maloletým, v postupe ktorého neboli zistené nedostatky, ako ich namietala matka. Ak matka maloletého apelovala na neodkladným opatrením upravený rozsah styku, tak sa poukazuje na tento inštitút, ktorý má dočasnú povahu, vychádza z osvedčovaných skutočností, na rozdiel od rozhodnutia vo veci samej, ktoré má svoj základ v riadnom a dostatočnom dokazovaní tak, ako to bolo vo veci rozsahu úpravy styku otca s maloletým. Okresný súd posúdil najlepší záujem maloletého na základe konkrétnych okolností danej veci, v zachovaní starostlivosti obidvoch rodičov o maloletého a udržania a rozvíjania citových väzieb maloletého s oboma rodičmi, za súčasného zistenia podľa výsledkov dokazovania, keď nebolo preukázané, že by otec v rámci výkonu svojich rodičovských práv a povinností nevedel zabezpečiť starostlivosť o maloletého.

29. Krajský súd nezistil nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu vo výrokoch V., VI. o úprave styku otca s maloletým, ak pri práve dieťaťa na starostlivosť zo strany rodičov, v danom prípade zo strany otca, ktorý nie je preferenčným rodičom, v zmysle Čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa slúži styk maloletého dieťaťa s rodičom, ktorý ho nemá v starostlivosti, a ktoré právo maloletého bolo rešpektované práve rozhodnutím okresného súdu o úprave styku otca s maloletým. Krajský súd dodáva pri úprave styku otca s maloletým, že rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch V., VI. reflektuje na skutočnosť vyplývajúcu aj z Dohovoru o právach dieťaťa, a to, že je nevyhnutné považovať za prirodzené a žiadúce, aby dieťa bolo vychovávané svojimi rodičmi. S ohľadom na konkrétnosti v súdnej veci, za najlepšieho záujmu maloletého a jeho zákonného práva na starostlivosť obidvoch rodičov, hľadal stav úpravy rozsahu styku rodiča s maloletým dieťaťom pri nezhode rodičov, ktorý toto právo maloletého dieťaťa naplní, t.j. hľadali sa dôvody a podmienky pre výkon starostlivosti druhého rodiča, ktorý nie je preferenčným rodičom, v danom prípade u otca maloletého, a nie okolnosti, ktoré by boli popretím práva maloletého, aj ktorá skutočnosť bola rešpektovaná napadnutým rozsudkom okresného súdu. Inými slovami vyjadrené úprava rozsahu styku otca s maloletým rešpektovala právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, t.j. aj k otcovi maloletého dieťaťa, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, a tým bolo prihliadané na záujem maloletého dieťaťa.

30. Krajský súd sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu a jeho odôvodnením viažúcim sa k výrokom III., IV. o určenom výživnom otcovi na maloleté dieťa v sume 250,- Eur mesačne a zameškanom výživnom a za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP na jeho vecne správne závery v podrobnostiach odkazuje (odsek 33. odôvodnenia). Nebolo možné akceptovať odvolací dôvod matky maloletého dieťaťa, že by okresný súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti otcovi maloletého dieťaťa vychádzal z príjmu podľa pracovnej zmluvy. Vyživovaciu povinnosť otcovi maloletého dieťaťa okresný súd určil za rešpektovania potrieb maloletého dieťaťa, schopností, možností a majetkových pomerov otca ako povinného rodiča, za súčasného prihliadnutia k životnej úrovni otca maloletého dieťaťa tak, ako to vyplýva z ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine.

31. Okresný súd poukázal na potreby maloletého dieťaťa, ktoré je toho času vo veku dvoch rokov, zohľadnil okrem bežných výdavkov na maloleté dieťa (náklady súvisiace s hygienou, obliekaním, vitamínov, plienok, príkrmov, hračiek vzhľadom na vek maloletého), aj potreby súvisiace so zdravotným

stavom maloletého dieťaťa (náklady na baby plávanie, fyzioterapiu), osobnú starostlivosť matky a jej príjem z rodičovského príspevku a prídavku na dieťa v celkovej sume 533,30 Eur, výdavky na strane matky, ktorá býva u svojej matky, ktorej prispieva na bývanie sumou 100,- Eur, internet 9,90 Eur, má byť v osobnom vlastníctve v B., ktorý prenajíma za účelom pokrytia splátok hypotéky a platieb spojených s užívaním bytu. Súčasne na druhej strane mal okresný súd dokazovaním za zistené majetkové pomery otca maloletého. Vyslovene okresný súd v odseku 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že pri majetkovej situácii otca nezohľadnil len príjem ako zamestnanca v spoločnosti ENVIPO, s.r.o., čo namietala nedôvodne matka v podanom odvolaní, ale to, že otec má oproti matke neporovnateľne vyššiu životnú úroveň, ak vlastní dva byty, dve garáže, obýva rodinný dom, má podiel v spoločnosti, a preto z tejto vyššej životnej úrovne vecne správne skonštatoval, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné 250,- Eur, ktoré zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa. Tak, ako bolo konštatované krajským súdom vyššie, okresný súd dôsledne aplikoval ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine a takémuto zákonnému postupu nebolo možné zo strany krajského súdu nič vytknúť. Okresný súd rešpektoval zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu vyživovacej povinnosti otca, a preto neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie krajským súdom, než na potvrdenie vecne správnych výrokov III., IV. rozsudku okresného súdu.

Pokiaľ aj v štádiu odvolacieho konania otec maloletého dieťaťa apeloval na spravodlivosť v podmienkach preberania dieťaťa na styk, ak znáša náklady spojené s cestovaním, a tým stráca čas aj v rovine úpravy styku, pričom matka má pri dome vlakovú stanicu a môže prísť aj vlakom do J., tak uvedenému, podľa názoru krajského súdu, nebol priestor vyhovieť. Podľa výroku VI. napadnutého rozsudku okresného súdu podmienky na realizáciu upraveného rozsahu styku boli určené tak, že otec si dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku dieťa matke v mieste bydliska odovzdá. K takto určenej podmienke realizácie styku sú na strane otca dané možnosti nielen tým, že vlastní motorové vozidlo, ale aj náklady vzniknuté s odovzdávaním a preberaním maloletého na styk sú v možnostiach otca ich znášať, vzhľadom k vyššie uvedenej vyššej životnej úrovni oproti matke. Úprava styku, podmienky jej realizácie podľa krajského súdu zohľadňujú aj vek maloletého dieťaťa (2 roky) a ani v tomto smere neboli zistené dôvody pre iné rozhodnutie oproti napadnutému rozsudku okresného súdu.

32. Konfliktne situácie medzi rodičmi maloletého však nemôžu zasiahnuť do základných práv maloletého, o ktorých vecne správne rozhodol okresný súd rozsudkom v napadnutých výrokových častiach, z ktorého dôvodu bol rozsudok okresného súdu vo výrokoch III., IV., V., VI., v spojení so závislým výrokom VII. o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP. Krajský súd dodáva k rozsahu odôvodnenia svojho rozsudku vo vzťahu k odvolacím dôvodom matky maloletého, že judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v konaní o opravnom prostriedku (akým je odvolanie) v odôvodnení rozhodnutia, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný a zásadný význam, k čomu zo strany krajského súdu došlo (§ 387 ods. 3 druhá veta CSP). Podstatné a určujúce v odvolacom konaní bolo vyjadriť sa k úprave rozsahu styku otca s maloletým aj s prespaním a určenému výživnému 250,- Eur mesačne, čo krajský súd odôvodnením svojho rozhodnutia uskutočnil.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.